

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo: „Angeljček“

Štev. 4.

V Ljubljani, 1. aprila 1901.

Leto XXXI.

Kraljica letnih časov.

Na lahnem vetriču, juhu!
 Je zopet prijahala
 V naravo, kjer ni več ledu.
 Spomlad, kraljica zala!
 In koj pozove rožic zbor
 Iz zemlje v častno službo,
 Privabi iz gozda ptičev kor
 Sèm v log v prijetno družbo.
 Na zvončkov glas se prebudé
 Vse rožice po vrsti:
 Rumeni jeglič trobi že,
 Žaré se dréna brsti,
 Plahotno se vijolica
 Povzpenja izpod grmiča,
 In kriti žarni kras vresja
 Hiti goljavo griča.
 In ptički, oj, kako hité
 Iz daljnega mi kraja,
 Kraljico mlado vsi časté,
 Radost jih vse navdaja.

Škrjanček, slavček, penica
 In lastavica mila,
 In dlesk in drozg, seničica
 Prepevajo voščila.
 V gosposkem „fraku“ črni kos
 Se tudi približuje.
 „Postavljaj se, no, saj si bos!“
 Ga sraka zaničuje.
 „„Prijazna tetka, kaj pa vi
 Tu v pisani obleki?
 So vaši čevljički novi,
 In vaši modri reki?““
 Tako se poje in kramlja,
 Prepira in pozdravlja;
 Prizor tu v logu, sred polja
 Se vsaki dan ponavlja.
 Vsi skupno hvalijo Boga,
 Ki lepi svet je ustvaril,
 In take radosti z neba
 Spomladi je podaril.

— la.

